

Modernizacja amerykańskich niszczycieli

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 25 stycznia 2008

Do 2009 US Navy ma posiadać 18 okrętów zdolnych do przechwytywania wrogich pocisków balistycznych w środkowej fazie lotu. Przedstawiciele marynarki wojennej rozważają, czy takich możliwości nie zapewnić wszystkim amerykańskim niszczycielom, a być może również krążownikom.

Start SM-3 z pokładu niszczyciela USS Decatur (DDG 73) w czasie udanej próby z czer

Pierwsze modernizacje zintegrowanego systemu wykrywania, naprowadzania i kierowania ogniem Aegis, stworzone pod kątem przechwytywania wrogich pocisków balistycznych (Aegis Ballistic Missile Defense - BMD - 3.0 i 3.03), wykluczały możliwość niszczenia jednocześnie nieprzyjacielskich samolotów i pocisków przeciwokrętowych. Takie rozwiązanie budziło sprzeciw US Navy i wykluczało przebudowę większej liczby jednostek.

Jednak nowa wersja systemu - Aegis BMD 3.6 - umożliwia całe spektrum działań. Natomiast najnowszy, rozwijany obecnie model pocisków rakietowych Raytheon, SM-3 BlockIIA, dzięki większej prędkości i zasięgowi, ma mieć możliwość niszczenia nie tylko pocisków krótkiego i średniego zasięgu, ale także egzemplarzy międzykontynentalnych.

Wszystko to powoduje, że morskie systemy obrony przeciwrakietowej mogą być uniwersalne, przez co znika konieczność specjalizacji okrętów. To zaś otwiera możliwość modernizacji większej liczby jednostek.

Do 2009 w systemy Aegis BMD będzie wyposażonych 15 niszczycieli typu Arleigh Burke i 3 krążowniki typu Ticonderoga. Pierwotnie przedstawiciele US Navy zakładali, że większa liczba systemów będzie zainstalowana na okrętach nowej generacji. Niestety, ograniczenia finansowe i rosnące koszty prac projektowych najpierw doprowadziły do skasowania projektu niszczycieli DD-21 i zastąpienia ich mniej zaawansowanymi jednostkami typu Zumwalt. Później zmniejszono ich liczbę z 32 do 7, a w końcu - w razie przeciągania się prac nad dwoma pierwszymi okrętami - cały projekt może pozostać potraktowany jak budowa demonstratorów technologii.

Podobne problemy i późnienia dotyczą programu nowych krążowników CG(X), co wymusiło decyzję o modernizacji 22 posiadanych krążowników typu Ticonderoga, by wydłużyć ich okres użytkowania do 35 lat, a więc do 2021-2027. Dlatego dowództwo US Navy rozpatruje możliwość wyposażenia w systemy Aegis BMD większej liczby obecnie posiadanych jednostek. Może to dotyczyć przede wszystkim niszczycieli. Produkcja wszystkich, 62 egzemplarzy jeszcze się nie zakończyła, są to więc okręty

stosunkowo młode. W przypadku krążowników panują większe wątpliwości, związane przede wszystkim z niekorzystnym stosunkiem kosztów modernizacji do relatywnie krótkiego okresu ich wykorzystywania.

Start SM-3 z pokładu niszczyciela USS Decatur (DDG 73) w czasie udanej próby z czerwca 2007 / Zdjęcie US Navy

Pierwsze modernizacje zintegrowanego systemu wykrywania, naprowadzania i kierowania ogniem Aegis, stworzone pod kątem przechwytywania wrogich pocisków balistycznych (Aegis Ballistic Missile Defense - BMD - 3.0 i 3.03), wykluczały możliwość niszczenia jednocześnie nieprzyjacielskich samolotów i pocisków przeciwookrętowych. Takie rozwiązanie budziło sprzeciw US Navy i wykluczało przebudowę większej liczby jednostek.

Jednak nowa wersja systemu - Aegis BMD 3.6 - umożliwia całe spektrum działań. Natomiast najnowszy, rozwijany obecnie model pocisków raketowych Raytheona, SM-3 BlockIIA, dzięki większej prędkości i zasięgowi, ma mieć możliwość niszczenia nie tylko pocisków krótkiego i średniego zasięgu, ale także egzemplarzy międzykontynentalnych.

Wszystko to powoduje, że morskie systemy obrony przeciwrakietowej mogą być uniwersalne, przez co znika konieczność specjalizacji okrętów. To zaś otwiera możliwość modernizacji większej liczby jednostek.

Do 2009 w systemy Aegis BMD będzie wyposażonych 15 niszczycieli typu Arleigh Burke i 3 krążowniki typu Ticonderoga. Pierwotnie przedstawiciele US Navy zakładali, że większa liczba systemów będzie zainstalowana na okrętach nowej generacji. Niestety, ograniczenia finansowe i rosnące koszty prac projektowych najpierw doprowadziły do skasowania projektu niszczycieli DD-21 i zastąpienia ich mniej zaawansowanymi jednostkami typu Zumwalt. Później zmniejszono ich liczbę z 32 do 7, a w końcu - w razie przeciągania się prac nad dwoma pierwszymi okrętami - cały projekt może pozostać potraktowany jak budowa demonstratorów technologii.

Podobne problemy i późnienia dotyczą programu nowych krążowników CG(X), co wymusiło decyzję o modernizacji 22 posiadanych krążowników typu Ticonderoga, by wydłużyć ich okres użytkowania do 35 lat, a więc do 2021-2027. Dlatego dowództwo US Navy rozpatruje możliwość wyposażenia w systemy Aegis BMD większej liczby obecnie posiadanych jednostek. Może to dotyczyć przede wszystkim niszczycieli. Produkcja wszystkich, 62 egzemplarzy jeszcze się nie zakończyła, są to więc okręty stosunkowo młode. W przypadku krążowników panują większe wątpliwości, związane przede wszystkim z niekorzystnym stosunkiem kosztów modernizacji do relatywnie krótkiego okresu ich wykorzystywania.